

I paragraffen indsættes som nye stykker 5, 6 og 7 følgende:

„*Stk. 5.* For så vidt forligsmanden skønner, at fortsat mægling mellem parterne ikke har nogen udsigt til at skabe grundlag for et mæglingsforslag, der har mulighed for at blive vedtaget af begge parter, skal han, inden han opgiver mæglingen, i tilfælde, hvor den truende arbejdsstandsning vil ramme *livsvigtige samfundsinstitutioner eller samfundsfunktioner*, eller hvor forligsmanden anser arbejdsstandsningen for i øvrigt at have *vidtrækkende samfundsmæssig betydning*, tilkalde de øvrige forligsmænd og rådføre sig med dem om betimeligheden af at kræve arbejdsstandsningen udsat. *Forligsmændene* kan da kræve af vedkommende part, at den *udsætter den truende arbejdsstandsningens iværksættelse i indtil 2 uger*. Kravet kan også omfatte truende arbejdsstandsninger, der vel ikke i sig selv kan anses for at have vidtrækkende samfundsmæssig betydning, men hvis iværksættelse dog under den foreliggende situation skønnes at øve *afgørende uheldig indflydelse på mulighederne for en fredelig udløsning af den samlede konfliktsituation*.

Stk. 6. Inden for det pågældende tidsrum optager den *forligsmand, der hidtil har gennemført mæglingsforhandlingerne*, på ny forhandlinger med parterne om stridens bilæggelse. For så vidt det heller ikke da lykkes at skabe grundlag for et mæglingsforslag, der har mulighed for at blive vedtaget af begge parter, erklærer forligsmanden forhandlingerne for definitivt afsluttede. Der kan ikke da gøres brug af bestemmelsen i stk. 5, og parterne er berettiget til at iværksætte de udsatte arbejdsstandsninger på tredjedagen efter, at forligsmanden inden for 2 ugers perioden har afgivet nævnte erklæring, eller på tredjedags perioden efter udløbet af 2 ugers perioden.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 5 og stk. 6 finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor en mægling er gennemført af alle tre forligsmænd i forening, jfr. § 5.“

Den i paragraffens stk. 4 foretagne tilføjelse, som tilsigter sikring af arbejdsfreden, for så vidt angår det tidsrum, hvori et stillet mæglingsforslag måtte være underkastet afstemning, er i realiteten en *lovfæstelse af praksis*. Forligsmanden har i mæglingsforslaget henstillet til parterne at undlade at iværk-